

Redakcja: Kraków, ulica Filipa L. 11.
Administracja: Kraków, Długa L. 5.

Adres na telegramy: **NAPRZÓD**, Kraków.
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ctm. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie **40 h**.

Numer **8 h**, poświęteczny **4 h**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 9 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołbia L. 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszalkowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halerzy, następnie po 10 hal. — **Nadesłano**
od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40
hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi
po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prespekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiej-
scowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla
miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty po-
cztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Profesorskie rządy.

P. Głębiński, porzuciwszy niewdzięczne tereny kompilacji „wschodnio-galicyskiej uczoności“, dorwał się prezesury Koła polskiego. A na jego miejsce w osieroczonej „Unii“ postawiono aż dwóch profesorów, tym razem wedle rangi — profesorów szkół średnich. Ponieważ Koło polskie hołduje fikcyi, że ono na losy kraju wpływa decydująco, więc od dziś losy kraju spoczywają w ręku wyłącznie profesorskiem.

Skarżono się na rządy adwokatów w polityce parlamentarnej, my dla odmiany mamy rządy profesorów, dalszych od życia, niż adwokaci.

Przyczem obaj panowie profesorowie wybór swój zawdzięczają najszaleńszej korupcyi. Wódka i pieniądze, rzucany hojnie hyenom wyborczym, fałszerstwa i złodziejstwa dopomogły pp. Petelenzowi i Germanowi do zwycięstwa wyborczego. Na gnojowisku zepsucia wyrosły oba te kwiatki...

Ani German, ani Petelenz nigdy się w polityce kraju nie odznaczyli ani czynem obywatelskim, ani jakąś myślą przewodnią. Pierwszy cieszy się protekcją p. Głębińskiego, drugi jest podnóżkiem p. Lea. Obaj niczem innym nie są, jak pańskimi karbowymi. Obaj o najważniejszych zagadnieniach ekonomicznych kraju, dotyczących wsi czy miasta, nie mają najmniejszego pojęcia, bo obaj tylko i jedynie o losy biurokracyi średniej się troszczyli.

Teraz wraz ze swoimi szefami reprezentować mają „mieszczanstwo“ całego kraju.

A skoro p. Leo wydrapie się wreszcie także na jakąś posadę „kierującą“, Galicya będzie w całości zdana na rządy profesorskie. Świadczy to o nadzwyczajnym chyba niedostatku ludzi we wszystkich innych zawodach, które nie zdołają wydać ani jednego zdolniejszego posła i skazane są na czerpanie dyrektyw z pośród klas szkół średnich...

Chłopi, rzemieślnicy, robotnicy, a więc dziewięć dziesiątych części narodu mają swych opiekunów i zbawców widzieć w tej czwórce profesorskiej, która dziś zagarnęła Koło w swoją arenę!

Jedna gałąź biurokracyi mieszczanńskiej nie wytrzyma chyba długo ciężaru spraw krajowych, a kierowanie losami siedmiomilionowego kraju, to nie belferka wobec uczącej się młodzieży. Ale innych ludzi niema, więc do steru zabrali się profesorowie, znani z serwilizmu, intrygi i nieznamośći najważniejszych procesów życio-

wych. Zamiast walki o interesy klas szerokich, słyszemy też z tego Koła frazesy o lojalności i frazesy o polskości. Nic więcej.

„Wzmocniona ochrona“ młodzieży.

Nie dalej, jak wczoraj, z powodu obrzymliego artykułu „Czasu“ podaliśmy słów parę w sprawie młodzieży szkolnej. Obecnie znów ten sam organ, względnie jego korespondentka lwowska (zatytułowana: „W obronie młodzieży“), kilka nasuwa nam uwag.

Mowa w niej o ankiecie, której celem miało być „zastanowienie się nad środkami przeciw demoralizacyi młodzieży szkół średnich“.

Jakież to środki proponowała ankieta? Obowiązek noszenia przy sobie książeczek legitymacyjnych, czujna kontrola policyjna, wprowadzenie w miastach wieloszkolnych wyłogów odmiennej barwy dla każdej szkoły... Możliwość, dalej idąc w tym duchu, dodać: ponumerowanie uczniów, jak numeruje się dla kontroli fiakry, automobile, a gdzieś tam i beczki Talarda.

Na 9 punktów, opracowanych przez referenta dra Starzewskiego, 8 nosi charakter policyjny, a tylko ostatni wspomina o sporcie i godziwych rozrywkach, mających odciągnąć młodzież szkolną od rozpusty. Doszło do tego, iż reprezentant policyi p. Reinländer musiał nieco ostudzić ankietowiczów w ich policyjnej egzaltacyi. („...Dr Reinländer uważa oddanie nadzoru nad młodzieżą w ręce policyi za *ultimum refugium*“...).

Obok policyjnego ideału referenta odzywały się i jakieś nieśmiałe głosy, proponujące środki bardziej obywatelskie: np. zakładanie kółek etycznych. Niestety wczoraj właśnie mieliśmy sposobność stwierdzić, czym są owe oficjalne kółka etyczne z oficjalnym etykiem-katechetą na czele: służą one do wyspiegowywania tajnych kółek samokształcenia — czyli właśnie do niszczenia samorodnie wśród młodzieży powstających hamulców przeciw przedczesnym nadużyciom. Formalistka — pęta szkolne (które światła ankieta chce jeszcze wzmocnić policyjną obławą) nie unicestwiają, lecz zaostrzają w młodzieży pęd do emancypacyi: dobrze, jeżeli się on wyraża w samodzielnej pracy umysłowej, w szukaniu krynic wiedzy, nie „sprofanowanej“ — co właśnie młodzieży pościągają — przez skostniałych rutynistów-pedagogów. Żle, jeżeli ta emancypacja szuka wyrazu w szynkowniach. Ale właśnie zajadłe tępienie formy pierwszej *eo ipso* zdolne jest tylko w kierunku drugim młodzież popychać... Pomiędzy tymi kierunkami niema wprowadzić jakichś formalnie nakreślonych granic, ale

stwarza je sama przez się różnica, dwójakość atmosfer: kółkowo-naukowej i knajpiarsko-lupanarowej.

To, czego chcą od młodzieży pedagogowie z „Czasu“ i mentorzy z ankiety, jest wprost niemożliwością, bo zapoznaniem młodzieńczej psyche: chcą oni, aby chłopiec na ławie szkolnej był w zmniejszonym formacie odbitką fotograficzną ich oschłej, pozbawionej wszelkich ideałów, biurokratycznej natury, a równocześnie żądają odeń nadwyżki obyczajowej w porównaniu z generacją starszą: żądają dla siebie monopolu kufła i lupanaru. Tu już jabłko niema padać obok jabłoni... Policya ma je w tym wypadku swym butem przez odpychać.

Nad młodzieżą ma ciążyć atmosfera domu poprawczego. W tym celu różni opiekunowie przesadnie lamentują nad jej upadkiem. Otóż lepiej jest nawet, ażeby młodzież oddychała atmosferą zanieczyszczoną miazmatami, niż żeby ją nieudolno kneblowano i duszono brakiem wszelkiego powietrza!

Jeżeli komuś naprawdę chodzi o podniesienie na gruncie galicyjskim poziomu moralnego młodzieży to (oczywiście, nie mamy tu na myśli pp. Starzewskich, Lewickich itp. zwolenników „wzmocnionej ochrony“ młodzieży) znajdzie on wzór w usiłowaniach, przedsięwziętych przez „Nowe Tory“ warszawskie: organ młodych nauczycieli, z zapalem traktujących swoje zadanie, usiłujących zburzyć pomiędzy sobą, a młodzieżą ten mur nieufności, który wyrasta wszędzie, gdzie młodzież czuje nad sobą policyjne oko, a nie czuje bratniego sereca. Między innymi „Nowe Tory“ propagują i czystość wśród młodzieży. Trudną jest ta propaganda niezaprzeczenie, gdyż, o ile chodzi o kwestyę pleciową, instynkt dojrzewających ciał, woła o zadośćuczynienie; ale tu prędzej ufać można (w szczerzej sferze wpływów „Nowych Torów“) przynajmniej w poskromienie takich podniet, jak chęć i fanfaronada, niż wróżyć jakikolwiek skutek ohydny projektom pp. Starzewskich *et tutti quanti*.

Z ruchu kolejarzy.

Z Tarnowa piszą nam: W niedzielę dnia 10 b. m. odbyło się zgromadzenie kolejarzy sekcyjnych, oraz dyurnistów i pomocników kancelaryjnych krakowskiej dyrekcji, w lokalu stowarzyszeń robotniczych, z następującym porządkiem dziennym: 1) Sprawozdanie delegatów z deputacji w Wiedniu w dniach 25 i 26 z. m.; 2) Organizacja zawodowa dyurnistów i pisarzy sekcyjnych t. zw. „Hilfsbeamtenverein“.

W zgromadzeniu wzięli liczny udział

wymienieni kolejarze z całego okręgu dyrekcji krakowskiej. Po skonstatowaniu, że tylko kilka jednostek interesowanych nie mogło przybyć, usprawiedliwiają swą nieobecność z powodu robienia im rozmaitych trudności i odmowy urlopu, zgalił zgromadzenie tow. Zieliński z Krakowa, na którego wniosek wybrano przewodniczącym tow. Grocholskiego. Przemawiali następnie delegaci wspomnianej deputacji tow. Osuchowski, Bartończyk i Nieć, zdając szczegółową relację i podając do wiadomości, jakie przyrzeczenia otrzymano od ministra kolei Derschatty, który deputację przyjął bardzo przychylnie, oświadczając, że już poczynił odpowiednie kroki celem poprawy bytu i stosunków wspomnianego personelu pomocniczego i tylko oczekuje na nadesłanie z dyrekcji krakowskiej zwrotu poszczególnych przedłożeń, które ministerium nadesłało do zaopiniowania, a które tam miesiącami niezadowolone zalegają. Przykre i niemiłe wrażenie zrobiło oświadczenie delegatów, że udając się o pomoc do posłów tow. Ellenboga, Moraczewskiego, Tomschika i innych, którzy przyrzekli sprawą tą gorliwie się zająć i popierać, udała się deputacja i do prezesa Koła polskiego ekscentrycy Abrahamowicza, który mimo 2-godzinnego wyczekiwania nietylko że deputacji nie przyjął, ale nawet nie był łaskaw deputacji się pokazać lub jej cośkolwiek kazać odpowiedzieć.

Następnie w nader rzeczowej dyskusyi, w której przemawiali tow. Zieliński, Osuchowski, Korzeniowski i inni, ilustrując nędzne położenie dyurnistów, pisarzy i całego personelu pomocniczego w poszczególnych sekcjach i zaznaczając potrzebę solidarnej współdziałania. Uchwalono jednogłośnie na wniosek tow. Zielińskiego przystąpić solidarnie do organizacji zawodowej dyurnistów i pomocników kancelaryjnych t. zw. „Hilfsbeamtenverein“, oraz uchwalono szereg odpowiednich żądań i memoriał ten opracowany, jakoteż na razie krótki telegram w sprawie wdrożenia odpowiednich kroków przesłać bezwzględnie na ręce posła tow. Tomschika.

W końcu zabierali głos jeszcze tow. Skrobisz i Zieliński, wykazując przyczyny dzisiejszej nędzy kolejarzy, znaczenie organizacji zawodowej, przedstawiając równocześnie taktykę i środki celem osiągnięcia lepszych warunków bytu i podnosząc, że dzisiejszy krzywdzący system protekcyjny wtenczas dopiero może zostać usunięty — gdy kolejarze przestaną prosić, lecz złączeni w silną organizację, będą żądali tego, co im się słusznie należy, a czego im się do dziś dnia odmawia.

TEOFIL WOJSZWIŁO.

KARYERA JANKA.

21

— No, no, prędzej to już na ciebie kolej — odparł Kotowski — ale niech już tam... Do stałem dziś trzydzieści wotów „stypy“... „Sześć riumok, pożałujsta“*) — zwrócił się do studentki-Rosyanki, dyżurującej przy bufecie.

Wypito wódkę, przegryziono śledziem i wszyscy udali się do „polskiego“ stołu, bo już dyżurni przynieśli byli wazy z zupą. Sala się wypełniła po brzegi. Było gwarno i wesoło. Najweselsze usposobienie panowało jednak przy „polskim“ stole. Tu co chwila wybuchał śmiech głośny, sypały się żartobliwie docinki, tu też najprędzej wypróżniano talerze.

Janek, jako obcy, nie brał udziału w wesołej rozmowie, ale ogólny nastrój wytwarzał tu taką ciepłą atmosferę, że czuł się jak w domu i ani wątpił, że w parę dni zaaklimatyzuje się zupełnie w tem towarzysztwie.

— Ulokuję was zaraz, a potem odpoczniecie sobie — rzekł Kotowski, wstając od stołu.

— Nie jestem zmęczony, wyspałem się w hotelu wcale nieźle.

— Tem lepiej. Dziś mam wolne popołudnie. Pokażę wam Zurych, pójdziemy nad jezioro... Chcecie?

— Ależ bardzo wam będę wdzięczny...

*) Proszę o sześć kieliszków.

Wyszli z „kuchni“ i podążyli na dworzec, skąd zabrali walizkę Janka. Postanowie wziął ją na plecy i zaniósł na Oberstrasse, do domu, w którym Janek wynajął mały, schludny pokój, tuż obok nieco większego pokoju, zajmowanego przez Kotowskiego. Stara „Hajbka“ bardzo szeroko rozwdziła się nad zalewaniami pokoju Janka, tłumaczył mu coś w swem chrapliwym narzeczu, czego Janek ani rusz nie mógł zrozumieć. Kotowski tymczasem przyrzadzał czarną kawę, paląc krótką fajeczkę.

— Zaraz pójdziemy, napijemy się tylko kawy — rzekł Kotowski, wchodząc do pokoju Janka. — Niezła tu u was, a oto, patrzcie, Alpy berneńskie.

Janek spojrział tam, gdzie wskazywał Kotowski. Istotnie na horyzoncie widać było zupełnie wyraźnie poszarpaną linię gór, pokrytych śniegiem.

Przeszli do pokoju Kotowskiego, który nalał Jankowi i sobie po sporej szklance czarnej kawy.

— Długo byliście w Pitrze? — spytał Kotowski.

— Nie, mniej niż rok, ale studyowałem zaledwie kilka miesięcy, bo już w kwietniu dostałem się do ula...

Kotowski zerwał się z kanapki, na której siedział, podkurczywszy pod siebie jedną nogę.

— Więc to wy jesteście tym facetem, o którym mi pisano z kraju? Bodajże was! — zawołał. — Ale też mały, żeby nie podać nazwiska! Piszą: przyjedzie młody facet, Litwin, student peterski, aresztowany w kwietniu i świeżo wypuszczony — zaopiekuj się nim.

A o nazwisku ani słówka. Niech ich tam z tą konspiracją! No, ale dobrze się stało, żeście odrazu na mnie wpadli.

— Któż to o mnie pisał? — spytał zdziwiony Janek.

— Mój kolega szkolny, Kolski. Musieliście go znać w Pitrze.

— Znałem. To on jest w kraju? Sądziłem, że wyjechał za granicę.

— Jest, ale tak jakby go nie było. Kolskiego o zresztą w kraju niema... Wogóle o tem niema co mówić — rozumiecie?

— Rozumiem — odrzekł Janek, domyśliwszy się, że Kolski zapewne stał się „nielegalnym“.

— No, teraz chodźmy — powiedział Kotowski, wkładając kapelusz.

Wyszli z domu, udając się w kierunku jeziora, dokąd prowadziła długa, łagodnie obniżająca się ulica, środkiem której pędził tramwaj elektryczny. Kotowski rozpytywał Janka o stosunki petersburskie, o nastrój młodzieży polskiej nad Nową, przyczem Jankowi się zdawało, że Kotowski chce go zreczenie wybadać, zadając mu rozmaite pytania. Ponieważ jednak odrazu poczuł do Kotowskiego szczerą sympatyę, przeto nie miał mu tego za złe i chętnie odpowiadał na wszystko.

Szli brzegiem jeziora. Ukośne promienie zachodzącego słońca malowały powierzchnię wody tysiącem barw bajecznych, wywołując na niej plamy, mieniące się złotem i purpurą, iskrzące się brylantami od uderzenia białych skrzydeł mew, które swym przeciągłym piskiem rozdzierały powietrze.

Janek szedł, oczarowany tym obrazem, nie spuszczając oka z powierzchni jeziora. Śledził wzrokiem szybujące nad wodą mewy i niezbyt uważnie słuchał Kotowskiego, który tłumaczył mu, dlaczego woda jeziora zurskiego posiada zielone zabarwienie.

Naraz Kotowski urwał swe wywody chemiczne i powitał, zdejmując kapelusz, trzy zbliżające się panny. Szły, wzięwszy się pod ramię i jednocześnie pochyliły głowy w odpowiedzi na powitanie Kotowskiego. Jedna z nich rzekła głośno: „zdrawstwujcie!“, inne milczały. Janek zwrócił uwagę na najstarszą z nich — mocną brunetkę, dobrze zbudowaną, o dużych oczach i czerwononych ustach. Ona go też zmierzyła okiem od stóp do głowy, mijając.

— Rosyanki? — spytał Janek, kiedy trójka dziewcząt się oddaliła.

— Tak, studentki. Ta, co do was takie oko zrobiła (nie potrzebujecie się rumienić!), mieszka nawet w tym samym domu, co my. Bycza niewiasta! Pochodzi z Odesy, ma w sobie coś krwi greckiej. Znam ją bliżej, bośmy razem byli w zarządzie „kuchni“. Chce się uczyć po polsku... Fantazyja taka przyszła jej do głowy, ale wątpię, czy starczy jej cierpliwości na parę lekcji.

— Medycyka?

— Nie, studyuje filozofię, czy tam coś w tym rodzaju. Zresztą, zdaje się, że traktuje to więcej jako sport. Bogata panna. Przyjechała tu z Genewy, a poprzednio była w Monachium...

(Dalszy ciąg nastąpi).

Zgromadzenie zamknął przewodniczący okrzykiem na cześć organizacji zawodowych i socjalnej demokracji.

Inwestycje p. Barbackiego.

Nowy Sącz, 10 listopada.

Dzisiaj odbył się wiec obywateli Nowego Sącza w sali ratusza, który zwołany był celem zastanowienia się nad proponowanymi przez klerykalnego burmistrza Barbackiego inwestycjami, obejmującymi zaprowadzenie elektrycznego oświetlenia, wodociągów i kanalizacji. Na inwestycje te ma gmina nasza, składająca się z 20.000 mieszkańców (w tym tylko 1.200 właścicieli realności), ponieść bardzo wielkie ofiary, bo aż 6 milionów koron, które Rada gminna chce dostać w drodze pożyczki. Sprawą tą są szczególnie klasa pracująca i drobne mieszczaństwo bardzo zainteresowane, bo z tych właśnie inwestycji korzystać nie będą, ponieważ mieszcząca poza obrębem tego projektu, jakkolwiek do gminy Nowego Sącza należą; natomiast projektem tym objęte jest śródmieście, które mieści 1/4 część mieszkańców, ludzi zamożnych.

Jest w gminie naszej bardzo wiele braków, bo z jednej strony grasuje tyfus brzuszny ze złej wody, z drugiej daje się dotkliwie odczuwać brak kanalizacji, co najwięcej dotyka mieszkańców Wólek; w szczególności p. Frelich, który swej jedynej w kraju fabryki pługów rozwijać nie może, ponieważ wprost na jego fabrykę wypuszczono kilka łączonych kanałów, skutkiem czego robotnicy pracować tam nie mogą z powodu strasznych wyzwoleń i za robotę p. Frelichowi dziękują. Burmistrz Barbacki od tego stopnia p. Frelicha szykanuje, że mimo orzeczenia sądu co do należytego zabudowania tego kanału na koszt gminy, nie uskutečnił tego dotąd, mimo że już przed dwoma laty powinien to być wykonać. Czyni to burmistrz dr Barbacki dlatego, że p. Frelich jest opozycjonistą i nie da się kupić.

I światło elektryczne jest również bardzo potrzebne, bo miasto jest zawsze pograżone w ciemnościach, prócz miejsc, gdzie mieszkają ojcowie miasta, którym p. Barbacki na koszt gminy postawił po jednej latarni elektrycznej. Razem są cztery takie latarnie; prąd bierze się do nich z Kasy zaliczkowej, której Barbacki jest dyrektorem i syndykiem w jednej osobie, naturalnie za dobre pieniądze.

Inwestycje te uważamy za konieczne, ale nie koniecznie musi się długami obciążać całą ludność, która w 3/4 z inwestycji korzystać nie będzie. Dlatego na wspomnianem zgromadzeniu uchwalono na wniosek tow. Mędlarskiego rezolucję mającą na celu ochronę 3/4 części ludności od płacenia kilkakrotnie podniesionych podatków gminnych. Teraz na 1 1/2 miliona długu płacimy 25% gminnych podatków, a skoroby dług wzrósł do 7 1/2 miliona, co wtedy? Natomiast mieszkańcy śródmieścia wprost od firm mogliby nabywać wymienione dobrodziejstwa i za nie płacić. A uchroniłoby to gminę od niechybnej ruiny. Grzmiące oklaski dowodziły, że wniosek ten był wyrazem opinii zgromadzonych.

Już wyszedł z druku wielki ilustrowany

Kalendarz Robotniczy na rok 1908.

Bogata treść. — Obfite ilustracje. — Portrety wszystkich polskich i ruskich postów socjalno-demokratycznych.

Gena 70 halerzy.

Do nabycia w Administracji „Naprzodu“, Kraków, ul. Długa 1. 5.

Przegląd polityczny.

O rozruchach głodowych w Nachodzie (Czechy) donoszą następujące szczegóły: Dnia 11 b. m. wieczorem odbyło się wielkie zgromadzenie ludowe, na którym wyrażono oburzenie z powodu podrożenia środków żywności. Przed lokalem, w którym zgromadzenie się odbywało, postawił starosta kilkudziesięciu żandarmów, którzy zamknęli ulicę dla zapobieżenia demonstracyom. Setki robotników, dla których nie było już miejsca w sali, rozpędzono z ogromną brutalnością. Gdy tłumy wychodziły ze zgromadzenia, przyjęli je żandarmi z nastawionymi bagnętami, bijąc korbami, przyczem dwóch robotników odniosło ciężkie rany: jeden z uderzenia kolbą w nogę, drugi z pchnięcia bagnetem w plecy. Żandarmi uganiałi za robotnikami po całym mieście, przyczem robotnicy odpowiadali rzucaniem kamieni. Uwięziono też kilku robotników, a jednego oddano do sądu, gdzie sędzia natychmiast go uwolnił.

Także w sąsiednich gminach: Jaromir, Skalec, Nowemiasto, Chronów panuje wśród ludności poruszenie z powodu drożyny. Robotnicy chcieli na znak protestu przeciw postępowaniu żandarmów urządzić strejk generalny, którego jednak mężowie zaufania odradzili. O godz. 4 po południu wszędzie jednak przerwano pracę i urządzono kolosalne zgromadzenie, na którym tow. Teska referował. I znowu żandarmi uderzyli na zgromadzonych. W mieście panuje stan wojenny; starosta rozkazał zamknąć sklepy o godz. 7 wieczorem, a mieszkańcom „radził“ wieczorem nie wychodzić na ulicę.

Z sali sądowej.

Procesy Floryanki.

Kraków, 14 listopada.

Przed trybunałem przysięgłych zaczęła się dziś naznaczona na 3 dni rozprawa przeciw p. Tadeuszowi Majewskiemu o obrazę czei. Oskarżają urzędnicy oddziału technicznego Floryanki pp. Ludwik Birkenmayer, Stanisław Gretk, Adolf Nowak, Emil Riszka, Franciszek Rotter, Edmund Ullman, Jan Wallner i Edmund Zaklika o to, że w styczniu 1907 roku w liście otwartym dołączonym do nr 13 „Naprzodu“ ustępem „List Ullmana, który stwierdza, że razem ze swymi kolegami okradła włóścian z funduszu rezerwowego (co poprzę przysięgą tych panów). A teraz zapytam się, czy tym ludziom, którzy zatracili prosto uczucie uczciwości, choć włos z głowy spadł?“ — pomówił oskarżycieli o pogardliwe przymioty i takż sposób myślenia tudzież wystawił ich na publiczne pośmiewisko.

Pp. oskarżyciele nie reagowali zatem na cały artykuł, ale wyrwali kilka wierszy i ma ich podstawie oskarżyli p. Majewskiego.

W skład trybunału wchodziłi radcy: Raczynski jako przewodniczący, Kopf i Mardyla jako wotanci; oskarża dr Rowiński, broni dr Sternbach.

Przesłuchanie oskarżonego.

Na zapytanie przewodniczącego oświadcza p. Majewski, że ze swych zarzutów nic nie cofa. Przedstawia znaną swą walkę z kierownictwem Floryanki. Nie miał zamiaru oskarżycieli osobiście dotknąć, tylko przedstawił stan rzeczy prawdziwy. W walce z Floryanką poniósł ogromne ofiary, a dotąd nie był za zasadnicze zarzuty czynione Floryance karany, tylko ciągnięto go po „pyskówkach“. Główny jego zarzut odnosi się do nadużyć z funduszem rezerwowym. Biuro techniczne ma na celu skłanianie członków do wypowiedziania asekuracji, przez co tracą wkładki do funduszu rezerwowego.

W „Floryance“ dobroczyńców prawie nie ma. Oniby chętnie ubezpieczyli pomnik Mickiewicza, kamień na kopcu Kościuszki i wodociąg, bo te się nie palą. Rzeczy mogących się palić nie lubią, ale chętnie biorą premie...

Z odczytanego listu Ullmana do dyrekcji wynika, że misję swoją pojął on tak, żeby ubezpieczeni wymawiali i tem samym traciłi wkładki do funduszu rezerwowego.

P. Majewski podnosi, że wyzuwanie kogoś z jego prywatnej własności w podstępny sposób jest kradzieżą; pisząc list otwarty, za który naraża się na odpowiedzialność sądową, nazwał rzecz po imieniu.

Dyrekcja ze swej strony też wypowiedziała; np. od 1 stycznia do 31 października 1904 dyrekcja wypowiedziała względnie odrzuciła chłopom, żydom, mieszczaanom ubezpieczenia na blisko 12 milionów.

Przewodniczący sądzi, że takie odrzucenie czy wypowiedzenie jest prawem dyrekcji.

P. Majewski: Jeżeli ktoś przez 15 lat ubezpiecza, albo jeżeli ktoś ma dług na realności i musi w Floryance ubezpieczyć, to wyrzucenie go z asekuracji rujnuje go. A zresztą — to jest przecież jedyna „narodowa“ instytucja, która powinna być całym kraj obejmować.

Prawdziwie obywatelska instytucja ma moralny obowiązek przyjmować choćby ryzykowne ubezpieczenia i chronić siebie przed szkodą przez wyższą reasekurację.

Przew.: Instrukcja dla agentów powiada, żeby uważali, czy ubezpieczony przedmiot nie jest podany w wyższej sumie.

Dr Sternbach: Ale biuro techniczne wypowiada ubezpieczenia istniejące już 10, 12 i 20 lat.

P. Majewski: O tem czy instytucja jest dobra czy nie, świadczyć tylko cyfry, a nie żadne chwalebne lub gadania. Wedle wykazu, wydane przez dyrekcję, za przeciąg 45 lat zbierała dyrekcja za czasów Kieszkowskiego okrągło 7 i pół miliona rocznie, a zwracała półtora miliona; obecnie zbierają 10 milionów, a nie zwracają ani centa, czyli że 4 i pół miliona gdzieś się podziewają.

Przewodniczący przerywa, gdyż to są zarzuty przeciw Floryance, a z oskarżonymi nie ma nic do czynienia.

P. Majewski: Ja muszę scharakteryzować całą gospodarkę Floryanki. Jeżeli takie szalone różnice powstają, to jest to sprawa publiczna.

Dr Rowiński: Pan wie, że Floryanka jest Towarzystwem wzajemnych ubezpieczeń. Jeżeli się komuś nie zwraca dywidendy, to przecież zostaje ona w funduszu rezerwowym.

P. Majewski: Ale niewypłacanie dywidendy jest bezprawiem i powiększanie funduszu rezerwowego kosztem ubezpieczonych jest dla nich krzywdą.

Dr Rowiński: Czy wiadomo panu, że inne asekuracje mają też biura techniczne?

P. Majewski: Nie wiem, ale wiem, że za Kieszkowskiego nie było go i było dobrze.

Dr Rowiński: W instrukcyi z r. 1878, na którą pan się powołuje, także wykluczono pewne niebezpieczne ryzyka od ubezpieczenia.

P. Majewski: To prawda, ale ja panom przedstawię następującą rzecz: Przez szereg lat operowała we wschodniej Galicyi i Bukowinie asekuracja „Wiener Gesellschaft“, która przyjmowała odrzucone przez Floryankę ryzyka. W r. 1902 Floryanka przejęła całe ryzyko „Wiener Gesellschaft“ na 34 miliony i dlatego miałem prawo w swej pierwszej broszurze zapytać się: Kto to zrobił i co za to dostał?

Dr Rowiński: A przecież ta Floryanka zebrała ubezpieczoną sumę przeszło półtora miliarda.

P. Majewski: Tak, zebrała ryzyka półtora miliarda i premii 11 milionów, a ubezpieczeni zamiast dywidendy dostali figę. Ja na zeszlórocznym wiecu ludowym mówiłem p. Stapińskiemu, że nie trzeba zakładać asekuracji ludowej, tylko trzeba przeprowadzić sanacyę Floryanki. Mimo to za miesiąc będzie ludowe towarzystwo ubezpieczenia.

Dr Sternbach: Czy ubezpieczeni oprócz straty funduszu rezerwowego ponoszą jeszcze inne szkody?

P. Majewski: Taki wyrzucony nie dostanie pożyczki hipotecznej, mimo że Floryanka płaci krocie bankom tytułem prowizji. Oprócz tego taki wyrzucony nie zostanie do ubezpieczenia w żadnej asekuracji przyjęty.

Dr Sternbach: Czy, gdyby biuro techniczne nie redukowało wartości ryzyk, Floryanka wypłaciłaby całą ubezpieczoną sumę?

P. Majewski: Żadnej szkody nie poniesie, gdyż płaci tylko rzeczywistą wartość. Nie wiem nawet, po co się szacuje dwa razy: przed spalaniem się dla redukcji wartości i po spaleniu się dla likwidacji szkody.

Rozprawa trwa dalej.

KRONIKA.

Kraków, 14 listopada.

Stohandel nie chce kandydować! Nie chce się on narazić na pewny upadek w okręgu fryszackim i woli tę przyjemność zostawić komu innemu.

Mianowicie dzienniki galicyjskie ogłaszają następujący telegram z Wiednia:

„Poseł do Rady państwa i członek Koła polskiego p. Stanisław Stohandel wystosował do wyborców okręgu fryszackiego na Śląsku list, w którym oświadcza, że wezwany przez wyborców tegoż okręgu do postawienia swojej kandydatury przeciwko kandydatowi socjalno-demokratycznemu Ignacemu Daszyńskiemu pragnął usłuchać tego wezwania i był pewny, że walka choćby najzaciętsza skończy się zwycięstwem kandydata narodowego.

Niestety stanęły mu na drodze obecnie przeszkody, których usunięcie nie zależy od niego i wskutek tego postanowił się wyrzec tej kandydatury. Wzywa jednak wyborców okręgu fryszackiego, aby w zwalczaniu kandydatury Daszyńskiego nie ustawali.“

W świetle tego nieprzyjęcia kandydatury przez Stohandla ukazują się artykuły „Głosu narodu“, „Postępu“ i „Dziennika cieszyńskiego“ jako proste błazeństwa.

Nowiny krakowskie.

Tow. Dobrodzicka w Wiedniu. Sąd krajowy karny w Wiedniu oddał prowadzenie śledztwa adjunktowi drowi Bachrachowi, prokuratorę zastępuje dr Pollak. Z Krakowa nadeszły już akta śledztwa wstępnego, które oddano tłumaczowi sądowemu celem przetłumaczenia z polskiego języka na niemiecki.

Obróńca poseł tow. dr Liebermann odbył już z aresztowaną pierwszą konferencję.

Z doli tramwajowców. W Krakowie robi doskonałe interesy zagraniczne Towarzystwo tramwajowe. Dzięki grzechom Rady miejskiej planą corocznie tysiące za granicę. Personal tramwajowy, mimo znacznych zysków jakie tramwaj przynosi, jest niesłychanie wyzyskiwany; za 10 godzin ciężkiej i odpowiedzialnej pracy na slocie i mrozie otrzymuje 100 do 120 K miesięcznie; przeciążeni pracą często zapadają na zdrowiu; wskutek złego rozkładu jazdy nie odżywają się tramwajowcy należycie, pokrzepiają się w szynkach trunkami alkoholowymi i nie mogą też należycie wypocząć.

Mimo ogromnej drożyny nie otrzymują tramwajowcy ani dodatku drożynianego, ani podwyższenia plac; nawet mundurów, butów

i rękawic nie otrzymują już oddawna, a nowo przyjmowani otrzymują stare, używane mundury. To też personal tramwajowy chodzą w wytartych, łatanych mundurach. Zarząd tramwaju nie daje tramwajowcom żadnych ulg, nie stara się dla nich o tańszy węgiel, nie udziela zaliczek niezbędnych teraz na zakup zapasów na zimę, jak węgle, kapusta i kartofle. Gdy jakiś zbiedzony tramwajowiec, obciążony liczną rodziną, prosi o pomoc, odmawiają mu, bo „niema pieniędzy na zapomogi“.

Dla funkcyjaryuszów niema pieniędzy, natomiast taki pan, który przyjechał do Krakowa w wytartych spodniach, pobiera królewską pensję i zaprowadza oszczędność kosztem personalu ciężko pracującego.

Również niesprawiedliwym jest awans decydujący tu nie czas służby, lecz lizunstwo i protekcja.

Czas najwyższy, aby tramwajowcy zabrali się do organizacji i wywalczyli sobie lepszy byt. Lokajstwem i lizunstwem mogą jedynie jednostki zdobyć lepsze warunki z krzywdą ogółu.

Z teatru miejskiego komunikują nam: Miłośnicy muzyki operowej przyjmą niewątpliwie z zadowoleniem premierę sobotnią, na której odśpiewana będzie czteroaktowa baśń muzyczna p. Bolesława Raczynskiego: „Król Lewicz Jaszczur“. P. Raczynski znanym jest w kręgach muzycznych jako jeden z najzdolniejszych młodych kompozytorów polskich, a „Król Lewicz Jaszczur“ przeszedł już próbę powodzenia w operze lwowskiej. Libretto do baśni układał sam kompozytor.

„Ciocia Baruch“ jest komedią osnutą na tle życia i stosunków wśród żydów polskich, przebywających „na dorobku“ w Ameryce północnej. Temat utworu wiąże się ponadto z wypadkami rewolucyi rosyjskiej ostatnich dwóch lat.

Wieczór sobotni uzupełni „Epidemia“, komedia w 1 akcie znakomitego satyryka francuskiego Oktawiusza Mirbeau. „Epidemia“ jest satyrą na psychologię ojców miasta, jednego z „małych a patryotycznych“ miast Francji. Akcja komedyi daje widzowi historię burliwego posiedzenia rady miasta.

Aresztowanie. Wczoraj aresztowano we Lwowie na żądanie krakowskiej policji Jakóba Lorke i Jana Cichonia, poddanych rosyjskich, podejrzanych o liczne napaści po wsiach i miasteczkach galicyjskich.

Aresztowani mieli w Krakowie dopuścić się kilku napadów. W Dębniakach aresztowano współniczkę Stanisławę Wiśniewską, u której w kominie znaleziono kilkaset fałszyfikatów monet francuskich.

Wczorajsza rozprawa przeciw Maryi Bętkowskiej o szereg kradzieży zakończyła się wyrokiem zasądającym ją na 3 lata ciężkiego więzienia.

— Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek: „Mściciel“, dramat w 3 aktach Juliusza Germana.

Piątek: „Wujaszek Wania“, sztuka w 4 aktach A. Czechowa.

Sobota: „Król Lewicz Jaszczur“, baśń muzyczna w 4 odsłonach B. Raczynskiego. „Ciocia Baruch“, obrazek dram tyczny w 1 akcie. „Epidemia“, kom. w 1 akcie O. Mirbeau.

Niedziela o godz. 3 po południu: „Rewizor z Petersburga“, kom. w 5 aktach N. Gogola. (Ceny niższe od połowy). O godz. 7 wieczór: „Król Lewicz Jaszczur“, baśń muzyczna w 4 odsłonach B. Raczynskiego. „Ciocia Baruch“, obrazek dramatyczny w 1 akcie. „Epidemia“, komedia w 1 akcie O. Mirbeau.

— Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza, ul. Szewska 16. I. p. W sali wykładowej Uniwersytetu ludowego w piątek od godziny 7 1/2 do 8 1/2 wieczorem, p. Jadwiga Młodowska: „Świat zewnętrzny a kształty istot żyjących“.

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedzielę i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedzielę i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 przez niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Z zaboru rosyjskiego.

W Łodzi. W pobliżu fabryki Stillera i Bielszowskiego na ulicy Cegielińskiej patrol spotkał jakiegoś robotnika, którego chciał zatrzymać. Gdy ten rozkazu nie usłuchał, dano za nim strzał, kładąc go trupem na miejscu. Przy zabitym, jak się okazało, robotnikowi tej fabryki Stanisławie Kubickim znaleziono nabyte broń.

Na ulicy Wólczańskiej śmiertelnie porażono 41-letniego tkacza Cyryla Rotta.

Na ulicy Miłsza patrol spostrzegł, jak robotnicy fabryki Abła zdzierali plakaty świeżo wydanego postanowienia obowiązującego. Aresztowano siedmiu robotników.

Poręczyciele. Ministeryum sprawiedliwości okólnikiem poleciło prokuratorowi Izby sądowej czuwać nad tem, aby przy wypuszczaniu więźniów na wolność za poręczeniem skrupulatnie sprawdzano stan majątkowy poręczycieli. Rozporządzenie to, jak zaznacza „Warsz. dziennik“, wywołała okoliczność, iż niektórzy więźniowie, wypuszczeni na wolność za poręczeniami, uciekli, a ich poręczyciele nie są w możności zapłacić sum poręczonych.

Za literaturę endoncką. W Radomiu skazano Edwarda Balcera i Jana Walczaka, oskarżonych o rozpowszechnianie nielegalnych pism narodowo-demokratycznych; Balcera na

Walczyka zaś na 8 miesięcy twierdzy, a w więzieniu 9 miesięcy, odsiedzianych w więzieniu.

Gram p. Aleksiejewa. Z powodu wyjazdu rosyjskiego od Rosyan z Warszawy, p. Aleksiejewa, odbyło się kilka posiedzeń zwanego „prawdziwych Rosyan”, na których pomiędzy innymi uchwalono, aby p. Aleksiejew wraz z klubem „kresowców” rosyjskich żądał utrzymania w Królestwie Polskim stanu wojennego, którego nie da się utrzymać zasad państwowości rosyjskiej, oraz zdobytej w ostatnich 40-leciu sfery rozpowszechnienia języka polskiego. W sprawie odłączenia Chełmskiego powiatu od Rosyan uchwalono popierać umotywowany wniosek biskupa Eulogiusza i w razie uchwalenia go przez Dumę państwową, pozostawiając podległość prawosławnej w Królestwie n.prawa ludności uprzywilejowanej. Przy zaprowadzeniu nauczania polskiego postawić za warunek, aby za miejscie utrzymywane własnym komitatem dla Rosyan.

Wnioskodawca. Związek zawodowy pracowników handlowych, oświadczył, że w sprawie zamknięcia sądu, który został zamknięty z polecenia gubernatora na czas stanu wojennego. W sprawie zamknięcia sądu w biurze przy ul. Długiej, uwolniono już 28.

Kandydaty. Kandydata na posła od powiatu łódzkiego tow. Rubinsteina, z rozporządzenia general-gubernatora wojennego skazano na wyjazd do gubernii wiatkiej na cały czas trwania stanu wojennego.

W sprawie gazety bundowskiej. W redakcji bundowskiej gazety „Die Hoffnung” (która przedtem była „Volkszeitung”) w Wilnie dokonano rewizji i aresztowano wszystkich obojczych współpracowników, administratorów, kierowników i nawet kierownika drukarni. Zakończono wszystkie skrypta, książki i korespondencję. Drukarnię zamknięto.

Z caratu.

Reformy samorządu. Kwestya reformy samorządu miejscowego została, jak donosi „Kurier”, odłożona i obecnie nie będzie rozpatrywana w Dumie. Projekt nowego samorządu został uznany za niewłaściwy i ma być gruntownie zmieniony. Według poglądów kierujących teraz komisją, do której wchodzi przedstawiciel ziemstwa, po jednym z każdego gubernii i komisya ta zajmie się opracowaniem nowego projektu. Komisya zostanie powołana w krótkim czasie po otwarciu Dumy. Dotychczas nie została jeszcze wyznaczona komisya, kto ma wybrać przedstawicieli ziemstw do powyższej komisji. Jedni twierdzą, że rząd powinien wyznaczyć przedstawicieli. Większość jednakże, a w tej liczbie Stołypin, utrzymuje, że przedstawiciele powinni zostać wybrani na zebraniach ziemian, a nie projekt, opracowany przez komisję, będzie zatwierdzony przez radę ministrów, a tymczasem zostanie przedstawiony Dumie do zatwierdzenia.

Sprawa, znaczy się, pogrzebana. Co może być dowodem, że komisya, złożona z przedstawicieli ziemian, widzieliśmy na ostatnich zjazdach ziemstw. Niechno tylko tymczasem, t. zw. „żubrom”, przypadnie rola projektodawców w kwestyi samorządu!

Ze świata.

Szpieg austriacki w Niemczech. Przed senatem karnym trybunału państwa w Lipsku rozpoczęła się wczoraj rozprawa o szpiegostwie przeciw austriackiemu poddananemu Antoniemu Bogackiemu, urodzonemu w roku 1879 w Chrzanowie, synowi krawca w Warszawie, z zawodu dentyście, aresztowanego w maju b. r. w Poznaniu. Akt oskarżenia zarzuca mu, że przyszedł w posiadanie planów fortyfikacyjnych w okolicy Warty, a szczególnie twierdzy poznańskiej, aby je odstąpić rządowi rosyjskiemu. Oskarżony przeczy zarzucanym mu czynom i twierdzi, że znaleziony w niego list polski pochodzi od jego kochanki z Warszawy. Na rozprawie zawezwano 17 świadków, między innymi 4 wojskowych.

Sąd wydał wyrok, skazujący oskarżonego na trzy lata więzienia, 5 lat utraty czci oraz postawienie pod nadzór policyjny. Dwa miesiące więzienia śledczego wliczono oskarżonemu do kary. Sąd wyszedł ze założenia, że oskarżony działał jako szpieg rządu rosyjskiego, iż mu jednakże nie udowodniono, że zdradził rządowi rosyjskiemu jakąś tajemnicę.

Zawalenie się domu. W Wielkim Warażynie wczoraj wydoszło dwunastą ofiarą z podgruzów domu, który onegdaj się zawalił. Brak jeszcze jednej robotnicy; kierownika budowy i 2 nadzorców aresztowano.

500 łodzi rybackich w łodzi. Z Astrachania donoszą: Wskutek mrozu 500 łodzi rybackich zostało od wybrzeży odciętych i ugrzęzło wśród lodów. Na pomoc im wyruszyło 5 parowców, które wyratowały załogi łodzi.

Strajk kolejowy na Kubie. Od kilku dni strejkują cały personal kolei prywatnych, to znaczy wszystkich wogóle istniejących, na wyspie Kubie. Dyrekcya zaproponowała układy, ale strejkujący odrzucili je, dopóki nie otrzymają pewności, że żądania ich zostaną co do jednego spełnione. Najważniejsze powagi kursują bardzo nieregularnie, służba jest zupełnie zdezorganizowana, a dla poparcia kolejarzy zanoszą się na strejk innych kategorii robotników.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na splaty — bez zaliczki.

Komisje parlamentarne.

Komisya ugodowa.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu komisji ugodowej toczyła się w dalszym ciągu dyskusya generalna nad przedłożeniami ugodowymi.

Posel Szuklje polemizował z wywodami posła Laginy, któremu odmawia kompetencyi odrzucania ugody imieniem Słowenów. Oświadcza w imieniu klubu słoweńskiego, że klub ten wobec ugody, mimo rozmaitych wątpliwości, naogół nie zachowuje się odmownie. Mowca odrzuca porozumienie z delegacją chorwacką sejmiku węgierskiego, ponieważ delegacja ta trwa przy zasadach rezolucyi fiumańskiej, w której widzi nieszczyśny błąd. Wskazuje na to, że także w kołach niestowiańskich Austrii znajduje zwolenników myśl utworzenia wielkiej autonomicznej Chorwacji, której połączenie z Dalmacją i krajami okupowanymi, pod warunkiem organicznego połączenia z resztą monarchii, wyszłoby na korzyść państwa.

Posel Grafenauer uważa ugode za lepszą od poprzednich.

Posel Ploj zajmuje się kwestyą chorwacką i uważa ją za szczególnie ważną dla tych, którzy kładą nacisk na rewizyjną dualistyczną podstawę, w celu utrzymania jedności państwa. Następnie polemizował z wywodami Szuklje i wniósł rezolucyę, wzywającą rząd, aby na wypadek, gdyby ugoda do 31 grudnia b. r. nie została prawomocnie załatwioną, natychmiast podjął rokowania z rządem węgierskim, celem zawarcia umowy o utrzymanie dotychczasowego stosunku wzajemności. Dalej wzywa rząd, by przez ponowne rokowania starał się, aby w przyszłości nie używano dochodów cłowych na pokrycie wspólnych wydatków, tylko, aby te wydatki rozdzielano na obydwie państwa według kwoty; wreszcie, aby kwotę ustanowiono według stosunku ludności.

Posel Battaglia polemizuje z wywodami mowców socjalistycznych i stwierdza, że nie przemawiał za powolnym tempem reform socjalno-politycznych, tylko wskazał na to, że polityka ekonomiczna w wielkim stylu, któraby się przyczyniała do podniesienia dochodu narodowego, jest koniecznym korrelatem polityki socjalnej w wielkim stylu. Ze względu na naszą przemysłową zdolność konkurencyjną byłoby wskazaniem, aby zagranicą, a zwłaszcza Węgry, na polu reform socjalno-politycznych dotrzymywały nam kroku. Jeden z mowców klubu ruskiego, dr Lewicki, podniósł przy pierwszym czytaniu, że ugoda byłaby dla Rusinów polityczną i ekonomiczną ofiarą, której to ofiary żądać od Rusinów państwo austriackie nie ma prawa. Także Polacy uważają ugode jako wielką ekonomiczną ofiarę ze swej strony. Jednakże Koło polskie nie uznaje za odpowiednie łączyć te postulaty w tym stopniu z kwestyą, dotyczącą stanowiska wielkomocarstwowego monarchii, jak to uczynili zastępcy klubu ruskiego.

Po przemowie posła Pergelta obrady zamknięto. Następnego posiedzenie odbędzie się dzisiaj.

Wiedeń. W dalszym ciągu obrad posel Choc postawił wniosek o przejście do porządku dziennego nad przedłożeniami rządowymi.

Posel Stölzl występował przeciw wczorajszemu wnioskowi Ploja, przeciw któremu oświadczył się również posel tow. Seitz.

W głosowaniu imieniem został wniosek Choca odrzucony 27 głosami przeciw 8. Za wnioskiem głosowali tow. Adler, Choc, Laginja, Lux, tow. Nemeč, Ploj, tow. Seitz i tow. Wityk.

Referentem wybrano Pergelta. Przystąpiono do dyskusyi szczegółowej, przedewszystkiem zaś nad artykułami dotyczącymi kwestyi prawno-państwowych. Po przemówieniu Lechera odroczone obrady do godz. 4 po południu.

Komisya prasowa.

Wiedeń. W dalszym ciągu wczorajszych obrad nad wnioskami posłów Mühlwerta i

Sylwestra, posel tow. dr Adler podniósł jako konieczne wysłuchanie ministra sprawiedliwości, jakie stanowisko on zajmuje wobec ustawy prasowej, celem przekonania się, czy są widoki dojścia do skutku ustawy prasowej. W takim wypadku możnaby połączyć sprawę dozwoleń kolportażu z ustawą prasową; w przeciwnym razie sprawę kolportażu należy natychmiast uregulować. Wnosi przyjęcie wniosku posła Sylwestra, o wzięcie projektu ustawy prasowej za podstawę dalszych obrad i o zaproszenie ministra sprawiedliwości, aby na następnym posiedzeniu przedstawił swe stanowisko.

Wniosek ten przyjęto.

Proces Nasi'ego.

W toczącym się od kilku dni przed senatem włoskim, jako najwyższym trybunałem, procesie przeciw byłemu ministrowi oświaty Nasi'emu o kradzież funduszy rządowych, zachowuje rząd i senat dziwną taktykę. Oto najważniejszą sprawę — zniknięcie sum pomocowych w wysokości 1,200,000 lirów — wyjęto z pod oskarżenia; zrobiono to nie ze względu na Nasi'ego, ale ze względu na cały szereg jego poprzedników w urzędowaniu, którzy pozwalali sobie na takie same nadużycia. Publiczną jest tajemnicą, że wszyscy ministrowie używali funduszy publicznych na baletnice, kobiety z półświatka, na podarunki dla wpływowych polityków w ich okręgach wyborczych itd. Rząd i Izba poselska myślał sobie: co robili inni, mógł robić i Nasi, a niesłusznym byłoby jednego karać, innych zaś honorować.

Nasi dotąd broni się bardzo zrećnie. Z emfazą powtarza, że ani halerza sobie nie przywłaszczył, bo „minister włoski nie byłby w stanie czegoś podobnego zrobić”. Woła, że stał się ofiarą intryg politycznych, że był premier Zanardelli chciał go usunąć, aby zrobić miejsce dla innego faworyta swego. Swoje nadzwyczajne wydatki na podróże tłumaczy tem, że świadczył w cichości dobrodziejstwa. Np. zarzucają mu, że na fiakry wydał ogromną sumę; na to powiada on, że jeden z jego poprzedników wydał w 3 dniach 1000 lirów na dorozki, a dla swego służącego osobno na tenże cel 300 lirów.

Jako minister musiał też reprezentować i dlatego posyłał rozmaitym towarzystwom strzeleckim, gimnastycznym, muzycznym premie, wspaniałą gazetę, wysyłał nauczycieli na kongresy pedagogiczne; sam zaś żył bardzo skromnie, a tylko otoczenie jego miało znakomity apetyt na posady, dyety, nagrody.

Największy efekt zamierzył Nasi wywołaniem się na swą „patriotyczną” działalność w Trypolisie. W cichości wydawał — chwali się — setki tysięcy na przyswojenie tego kraju cywilizacji włoskiej, niestety — bez skutku. Ta deklamacya, zdaje się, nie pozostała bez wpływu na jego starych sądziów, którzy o praktycznym życiu nie mają już pojęcia.

Obróbcy Nasi'ego twierdzą, że posiadają listy, w których były premier Zanardelli prosi Nasi'ego o pieniądze na przekupienie prasy. Słowem — ładna to stajnia ta burżuazyjna polityka włoska.

TELEGRAMY

z dnia 14 listopada.

Przeciw drożyznie węgla.

Wiedeń. Komisya ministerialna dla kwestyi węglowej zajmowała się wczoraj na podstawie specjalnych referatów, przedstawionych przez referentów poszczególnych ministerstw, kwestyą targu węgla. Omawiano także kwestyę monopolu targu i eksportu węgla, oraz sprawę taryf węglowych. Na dalszych posiedzeniach omawianą będzie kwestya targu pieniężnego, oraz sposób zapobieżenia zbyt wielkiemu używaniu węgla, przez używanie innych materiałów opałowowych.

Investycje kolejowe.

Wiedeń. Według oficjalnego wykazu, ogólne koszta przeprowadzonych już w bieżącym roku i w przyszłym roku mających być przeprowadzonych inwestycyj kolejowych, specjalnie na budowę wagonów, lokomotyw, rozszerzenie dworców i warsztatów kolejowych, wynoszą na austriackich kolejach państwowych łącznie z kolejami północną okrągle 145 milionów koron.

Demonstracye na uniwersytetach.

Grac. Uniwersytet, który był przez dwa dni zamknięty, dziś otwarto. Między kilkunastu studentami niemieckimi a włoskimi przyszło do starcia. Po obu stronach kilku lekko ranionych. Niemieccy studenci opanowali w końcu teren.

Obstrukcja chorwacka w sejmie węgierskim.

Budapeszt. Sejm kontynuował dyskusyę generalną nad węgierską autonomiczną taryfą cłową.

Chorwacki poseł Drohovac przemawiał po chorwacku. Prezydent przerywał mu kilkakrotnie, a w końcu odebrał głos za to, że omawiał sprawę powszechnego prawa głosowania i stosunek Chorwacy do Dalmacyi. Również dwóm następnym mowcom chorwackim odebrał prezydent głos.

Po przemowie sekretarza stanu Sztreny'ego przemawiał jeszcze szereg posłów chorwackich po chorwacku, poczem obrady przerwano.

Budapeszt. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmku, przy dyskusyi generalnej nad autonomiczną taryfą cłową, podnosili posłowie chorwacy swe żale. Jednemu z nich odebrał prezydent głos. Przyszło do burzliwych zajęć ze strony posłów chorwackich. Chorwacki sekretarz sejmku Popovic opuścił swe miejsce i zajął miejsce wśród posłów chorwackich. Zwołaniu prezydenta, aby powrócił na estradę, Popovic nie uczynił zadość. Przyszło do wielkiego zgłębku w Izbie.

Rozłam w partyi niezawisłości.

Budapeszt. Poseł Geza Polonyi wystosował do prezydenta partyi niezawisłości Kossutha pismo, w którym składa godność wiceprezydenta partyi i zgłasza wystąpienie z klubu, motywując swój krok tem, że podwyższenie kwoty i umowa, zawarta między rządem węgierskim i austriackim w sprawie banku, nie odpowiadają zasadom partyi niezawisłości. Prócz b. ministra Polonyi'ego zgłosili swe wystąpienie z partyi jeszcze posłowie Dezydery Polonyi, Eugeniusz Molnar, Szapanos, Farkaskary i Mariay.

Debata marokańska w parlamencie francuskim.

Paryż. Izba deputowanych w dalszej dyskusyi nad interpelacyą w sprawie marokańskiej, przyjęła 462 głosami przeciw 54 porządek dzienny, wyrażający rządowi zaufanie i przekonanie, że rząd potrafi przeprowadzić w Marokku przyjęte zobowiązania.

Wskutek przyjęcia porządku dziennego, wyrażającego rządowi zaufanie, odpadło głosowanie nad porządkiem dziennym, wniesionym przez socjalistów, a żądającym, aby akcyja w Marokku była międzynarodową i wyrażającym niezadowolenie z powodu bombardowania Casablanc.

Mimo konferencyi „pokojoyej“ dalsze zbrojenia.

Londyn. Na wczorajszym posiedzeniu Izby handlowej odczytano list sekretarza administracyi z zawiadomieniem, że z powodu wyników konferencyi w Hadze i zawiedzionych nadziei, które do tej konferencyi przywiązywano, admiralicya postanowiła dalej prowadzić budowę okrętów wojennych.

Odszkodowania dla Japończyków.

Montreal. (Kanada). (Niem. Tow. kabł.). Rząd związkowy płaci 10,000 dolarów za wszelkie pretensye, podniesione przez Japończyków, za przekroczenia banku w Vancouver.

Otwarcie Dumy.

Petersburg. Z okazji otwarcia Dumy dzienniki ogłaszają powitalne artykuły.

Z 442 posłów 390 podjęło dotąd legitymacyę.

W ulicach panuje spokój.

Dżuma w Rosyi.

Petersburg. (Pet. ag. tel.). W okręgu Przewalsk stwierdzono 44 wypadków dżumy, które wszystkie zakończyły się śmiercią.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Baczność krawcy krakowscy!** Walne zgromadzenie delegatów Kasy dla chorych towarzyszy przy stowarzyszeniu przemysłowców krakowskich w Krakowie odbędzie się dnia 18 bm. o godz. 6 1/2 w czorem w lokalu Kasy, ulica Stolarska 13, I piętro.

* **Chór robotniczy w Krakowie.** Próby do koncertu na 8 grudnia br. odbywają się regularnie w każdy wtorek, czwartek i sobotę w lokalu przy ulicy Podwale 12. Uprasza się wszystkich członków chóru o regularne uczęszczanie.

* **Zgromadzenie robotników handlowych i transportowych** odbędzie się w niedzielę 17 bm. o godzinie wóół do 3 po południu w Związku stow. rob. (Wiślna 5).

* **Towarzysze dzielnicy Kazimierz!** W niedzielę 17 bm. o godz. 6 1/2 wieczorem odbędzie się w sali gotelu Kleina (ul. Gertrudy) **zgrupowanie ludowe** z porządkiem dziennym: **Drożyna.**

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 14 listopada. Pszenica na październik 12.76 do 12.77. Pszenica na kwiecień 11.12 do 11.13. Żyto na kwiecień 12.25 do 12.26. Owies na kwiecień 8.63 do 8.64. Kukurudza na maj 7.98 do 7.99. Rżepak na sierpień 17.10 do 17.20. Wszystko za 50 klg.

Oferty mienne. Chęć kupna słaba. Usposobienie przyjemniejsze. Pogoda: piękna.

Przepowiednia pogody.

Galicya zachodnia: Pochmurno, chłodno, mienne wiatry, najpierw pogoda niepomyślna, później lepsza.

Najlepsze kalosze

oryg. petersburskie, po nader niskich cenach

poleca firma

„Alfred Fränkel spół. kom.”

Kraków, Rynek gł. L. 14.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach“ liczymy za każde słowo 6 h, tytuł 20 hal.

Czeladnika i ucznia

do warsztatu kołodziejskiego na bardzo dogodnych warunkach przyjmie natychmiast Paweł Wałaski w Łyżbicach Nr. 51, o. p. Trzyniec Śląsk austr. 767

Rutynowany dyetaryusz

w średnim wieku, katolik, posiadający chlubne świadectwa z c. k. urzędów, bieglej w rachunkach z szybkim i wyrobionym piśmem polskim i niemieckim poszukuje zaraz posady. Zgłoszenia: „Pisarz“, Podgórze, ul. Wielicka L. 10, u p. Drożdżów. 770

Wycznanka z Rosji

poszukuje jakiegokolwiek zajęcia pisze na maszynie. Ul. Basztowa 15.

Pomadki

mieszane 1/2 kg. 1 K. 20 h. Herbatniki 1/4 kg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew. 1/4 kg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. Polecą fabryka wyrobów cukierniczych Poselska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualda Pieczarki. 868

Zarząd pasieki Ant. Kralńskiego w Jezierzanach ad Borszczów wysyła w 5-kilowych blaszankach, wszystko opłatnie, prawdziwy miód lipcowy w cenie 6 K 50 hal., a wyborny miód lipowy w cenie 7 K. Wysyła również miody pitne, wyszczególnione na kilku wystawach, a to stółowy kasztelański, królewski i miody pitne owocowe jak Borowczak, Maliniak, Dereński, Wiśniak, Winogroniak, Ożyniak i t. d. w pięciokilowych blaszankach, wszystko opłatnie. w cenach od 6 K 40 hal. do 6 K 80 hal. Cenniki na żądanie franko. 699

50 kor. i więcej tygodniowo można łatwo zarobić. — Łaskawe oferty pod H. B. 1490 Rudolf Mosse, Praga.

Maszynistę

doświadczonego w ogólnej budowie maszyn i ruchu kolei linowej, o ile możliwości stanu wolnego, władającego językiem polskim i niem., za dobrem wynagrodzeniem poszukuje się natychmiast dla Galicji. Oferty z opisami świadectw, podaniem wymaganej płacy i życiorysu wnieść pod „U 269“ Annonzen-Expedition Rafael & Witzek, Wiedeń, I., Graben 28. 775

Pracownia haftów „Hermina“
Kraków, Karmelicka 15
poszukuje panien uzdolnionych w hafcie.

Kasa zaliczkowa

Filii Banku hipotecznego w Krakowie, ul. Bracka 1.

Pożyczki ze skryptami notaryalnymi (płata ratami tygodniowymi, miesięcznymi, kwartalnymi).

Pożyczki na zastaw kosztowności (złota, srebra, drogich kamieni i papierów wartościowych) od 10 koron 579 począwszy.

Korzystajcie ze sposobności

Do magazynu Zegarm.-Jubilersk. p. f. JÓZEF FEIL, w Krakowie, Grodzka 60. nadszedł wielki transport najlepszych zegarków, oraz biżuterii ze złota i srebra. Ceny niskie. Polskie cenniki wysyła na żądanie franco. 480

Kaszel Komu

zdrowie mile, usuwa kaszel. 5245 uotar. zatwierdzonych świadectw dowodzą, że ze skutkiem ulgę przynoszą

Kaisera karmelki piersiowe

z 3 j. dłami. Przez lekarzy uznane i polecane przeciw kaszlowi, chrypce, katarowi, zaflegmieniu, katarowi gardła i kłuszkowi.

Pakiet 20 i 40 hal., puszką 80 hal. Do nabycia w aptece Marcina Gorzeckiego i w aptece pod białym Orłem A. Jarosza, oraz i drogueryi B. Zuckera w Nowym Sączu.

Na reumatyzm

gościec, postrzał (ischias) i tania poleca się uśmierzające nacieranie, od wielu lat ogromnie rozpowszechnione, przez wielu lekarzy ordynowane i przez znakomitości uznane

Linimentum Gautheriae compositum s. prawie zarejestrowaną marką ochronną

„NERWOL“ 749

chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarza w Tarnopolu. Cena flakon 80 hal., 10 flakonów 8 koron, nie licząc opakowania i franko. Tysiące listów dziękczynnych do przelagdnictwa. — Dwa razy dziennie wysyła pocztowa. — Do nabycia w każdej większej aptece, względnie w aptece chemika Dra JULIUSZA FRANZOSA w Tarnopolu.

Bryndza owcza karpacka

1 faska 5 kg. bryndzy deserowej 7 K, 1 faska 5 kg. bryndzy majowej 6 K, 1 faska 5 kg. bryndzy ostrej 4-50, 1 faska 5 kg. masła deserowego 9 K, 1 paczka 5 kg. sera szwajcarskiego 9 K, 1 paczka 5 kg. makaronu tarchonya K 4-50, 1 paczka 5 kg. slipek suszonych 3 K, 1 paczka 5 kg. stoniny białej albo wędzonej K 7-80, 1 paczka 5 kg. kiełbas wieprzowych K 8-50, 1 kg. kawy surowej od K 2-20 do 3-60, 1 kg. kawy palonej od K 2-80 do 4-—, 1 kg. herbaty od 5 do 12 K. Polecą dom specyaliów węgierskich

Kiefer Leo, Kesmark Węgry.

SOLOL

jest środkiem do konserwowania podszew, czyniąc je trwałe i nieprzemakalne. Do nabycia w Krakowie u p. Franciszka Lenerta, ul. Sławkowska, w Bochni u p. Józefa Michnika, w Tarnowie u firmy Rosenberg i Ritter, w Rzeszowie u p. Feiwa Kohna, w Strzynie u p. Bucha obok apteki Gärtnera Fabryka chemiczna M. KRAUSA w Białej. 688

Dobrze idące Szwarzwaldzkie zegary

ozdobne z dobrym warkiem i 3-letnią rekojmia, białe kościane wskazówki i cyfry, 18 cm. wysokości, kompletne z brązowym cięzarkiem, nadzwyczaj tani tylko koron 2-80. Zegar z kukulką K 8-50. Niema ryzyka. Zamiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. Corocznie wysyłam więcej niż 50.000 zegarków ku najwyższemu zadowoleniu moich P. T. Odbiorców. Poważna ta liczba, która jest jedyną w Austrii, daje najlepszy dowód o solidności mojej firmy. Każde nawet najmniejsze zamówienia uskutecznią najskrupulatniej. Wysyła za zaliczką.

589 Pierwsza fabryka zegarków **HANNS KONRAD** o. i k. nadworny dostawca w Brtix 659 (Czechy). Bogato ilustr. polskie cenniki z przeszło 3000 rycinami wysyła się na żądanie bezpłatnie i franko.

Dystylarnia parowa Edwarda Urbana

w Krakowie, ul. Wiślna L. 1. **Skład wódek** Likierów, Spirytusu, Rumu i Araku.

JARZĘBIAK, JARZĘBINKA. **Koniak francuski** firmy A. C. Meukow & Comp. i węgierski firmy Czuba Durozier & Comp.

1/8 kg. 18 ct. KAWY

silnej i aromatycznej poleca handel pod firmą **Wojciech OLSZOWSKI** w Krakowie, Mały Rynek róg ul. Szpitalnej.

Pierwszy katolicki Magazyn używanych ubrań męskich i dzieciennych, palt i futer w wielkim wyborze sprzedaje i kupuje po bardzo przystępnych cenach **WOJCIECH SEJMA, Kraków** 604 ul. Stolarska L. 6.

ZOFIA BIESIADKICKA
.....OSWIECIM.....

Przez Wysokie K. Namiestnictwo homologowane

Biuro podróży

Zofii 561 Biesiadeckiej Oswiecim (dworzec)

sprzedaje bilety okrętowe do Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach. Ceny ściśle wedla taryf okrętowych i kolejowych. Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie. Prospekty darmo i opłatnie.

NOWOJORSKA GERMANIA

Towarzystwo asekuracyjne na życie

Generalna Dyrekcya dla Europy: Berlin, W. 64, Behrenstrasse 8, we własnym domu Generalna Reprezentacya dla Austrii: Wiedeń, I. Stubenring 18, we własnym domu Stan ubezpieczeń z końcem roku 1905 K 539,688.228— Stan czynny według bilansu z końcem r. 1905 176,523.310— Dochód za premie asekuracyjne i odsetki w r. 1905 30,748.986— Nadwyżka z obrotu rocznego 1905 2,215.358— Rezerwy z poprzednich lat dla udziału w zysku 11,718.647—] 13,934.003—

Szczególne korzyści

- jakie daje Nowojorska Germania swoim ubezpieczonym są: 1) że udziela pierwszej dywidendy już po upływie pierwszego roku ubezpieczenia; 2) że police po 3 latach od wystawienia są o tyle niezaczipalne, że zachowują swą ważność, nawet gdy śmierć ubezpieczonego nastąpiła wskutek samobójstwa lub pojedynku, a nawet w takim wypadku skoro wniosek zawiera obiektywnie fałszywe deklaracje; 3) że dozwolone są podróże i pobyt na całej kuli ziemskiej bez osobnej premii; 4) że ponosi ryzyko ubezpieczenia na wypadek wojny, powołanych pod broń bez podwyższenia premii; 5) po 3-letnim ubezpieczeniu może ubezpieczony, przy wstrzymaniu dalszego placenia premii, żądać: a) wykupna gotówką; b) policę wolną od wszelkich dalszych premii; c) rozszerzenia pełnego zabezpieczenia na wypadek śmierci, na szereg lat; cyfrowe świadczenia Towarzystwa są w policach tabelarycznie uwidocznione. Gdyby ubezpieczony w ciągu 3 miesięcy nie oświadczył się, natenczas przyjmuje się, że życzy sobie sposobu c) i polica zostaje automatycznie w mocy na całą kwotę ubezpieczeniową, może jednakowoż na życzenie ubezpieczonego, po złożeniu dowodu możliwości ubezpieczenia i po złożeniu zaległych premii wraz z odsetkami, jeszcze w ciągu dalszych 3 lat uzyskać pełną moc prawną.

Generalna agencya dla Galicji zachodniej w Krakowie, przy ulicy Jasnej L. 5 u p. Zygmunta Gleitzmana. 63 Towarzystwo nawiąże chętnie stosunki z osobami nadającymi się do akwizycji ubezpieczeń na życie, udzielając tymże korzystnych warunków

Wyszło z druku 2 wydanie książki

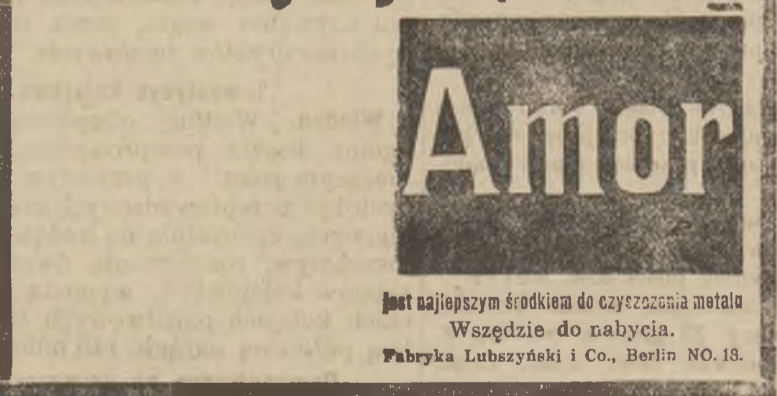
Worek Judaszów

czyli **Rzecz o Klerykalizmie** napisał **Franciszek Młot**

Cena za egzemplarz bogato ilustrowany 60 hal. z przesyłką pocztową 80 halerzy

Do nabycia u kolporterów partyjnych, we wszystkich księgarniach oraz w sklepie „Naprzód“, Kraków Długa 5.

Wszyscy są zdania

jest najlepszym środkiem do czyszczenia metalu Wszędzie do nabycia. Fabryka Lubczyński i Co., Berlin NO. 18.

Kalendarz Robotniczy na rok 1908.

Bogata treść. — Obfite ilustracje. — Portrety wszystkich polskich i ruskich posłów socjalno-demokratycznych. Cena 70 halerzy. Do nabycia w Administracji „Naprzodu“, Kraków, Długa 5. Cały nakład Kalendarzyka Kieszonkowego wyczerpany.

Najlepszą, najpraktyczniejszą i najtańszą

bielizna higieniczna z fabryki **Mey i Edlich** w Lipsku-Plagwitz dostawca dworu król. rumuńskiego i saskiego. Kołnierze, mankiety i półkoszulki białe i kolorowe w najświeższych fasonach. **Są praktyczne,** bo nosi się je dłużej niż prane, a nie się przykróci połączonej z przaniem. **Są tanie,** bo kosztują zaledwie kilka centów więc mało co więcej, niż samo pranie. **Są higieniczne,** bo nosi się zawsze nowe. **Są wygodne i eleganckie,** dla podróżnych, turystów, młodzieży szkol., pracowników biurowych i t. p. **Są niezbędne,** dla podróżnych, turystów, młodzieży szkol., pracowników biurowych i t. p. Do nabycia w Krakowie u Porębskiego i Zimera, Rynek 8, Stefana Porębskiego (dawnej Andrzej Szulz), Rynek 32, Anny Brandels, Grodzka 60. Zastępca na Galicję: Szymon Loria, Kraków, św. Sebastyana 20.

Zaaga z dobroci od lat 50) **- MONOPOL - HERBATA Z RĄCZKĄ** DO NABYCIA W CAŁEJ GALICJI **JULIUSZ GROSSE** KRAKÓW, PAŁAC SPISKI 710

„THE GRESHAM“

Towarzystwo ubezpieczeń na życie w Londynie, zostające pod kontrolą rządu austriackiego i angielskiego. Depozyt Towarzystwa przy c. k. państ. Kasie we Wiedniu jako gwarancja dla ubezpieczonych w Austrii wynosi **koron 33,743.421-70.** Wyciąg ze sprawozdania przedłożonego dnia 17 maja 1907 Walnemu Zgromadzeniu w Londynie.

1. Ogólne dochody w roku 1905	Kor. 32,677,000
2. Ogólny stan czynny z 31 grudnia 1905	223,917,000
3. Wypłacone police	515,033,000
4. Ogólna nadwyżka z 31 grudnia 1905	7,223,200

Użycie nadwyżki:
Udział w zysku ubezpieczonych 6,295,800
Dywidenda i odsetki 726,500
Dalsza rezerwa na wypadek zniżenia stopy procentowej 1,200,000
Kor. 7,223,200

Nowe taryfy z korzystnymi kombinacjami (ubezpieczenie na życie, starość i dzieci) przesyła się darmo i opłatnie. Filia dla Austrii: Wien I., Giselstrasse Nr. 1. Generalna Agencya w Krakowie: ul. Grodzka 29, I. piętro. Przyjmuje się chętnie pod korzystnymi warunkami także osoby, które chcą się jako akwizytorzy do przyjmowania ubezpieczeń na życie nadawać.

W 6 dniach do AMERYKI

Od 50 lat zaszczytnie znana firma **KARESZ I STOCKI** Bremen, Bahnhofstrasse 29

przewozi swych pasażerów najlepszymi i najbezpieczniejszymi cesarskimi parowcami: „Kaiser Wilhelm II“, „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kronprinz Wilhelm“, „Kronprinzessin Cecilie“ jak również dwusrubowymi, pocztowymi okrętami do Nowego Jorku okrętem pospiesznym co wtorku; cena karty K do Nowego Jorku pocztowym co soboty; „ do Baltimore „ co czwartku; „ do Galwestonu (port w pięknym Teksasie) okrętem pocztowym 2 razy miesięcznie; „ do Kanady przez Nowy Jork „ do Argentyny 2 razy miesięcznie; „ do Brazylii 2 „

Każdy kto pośle 20 koron zadatku celem zabezpieczenia siebie i swych bliskich na okręcie, otrzyma kartę okrętową i dokładne pouczenie o podróży, jak prędko, wygodnie i tanio może dostać się do Ameryki za pośrednictwem firmy **KARESZ I STOCKI** BREMEN, BAHNHOFSTRASSE 29.